

Ontslag na ziekte

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift met bijlage, ingekomen op 10 januari 2005, komt appellante in beroep tegen het besluit van verweerster tot haar ontslag per 1 april 2005 wegens feitelijke arbeidsongeschiktheid en het daarmee verband houdende ongeschiktheid voor haar functie.

Bij schrijven van 15 februari 2005 zendt verweerster haar verweerschrift met bijlagen in.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Eindhoven op 2 maart 2005 alwaar is verschenen namens verweerster de heer, HRM senior adviseur.

Appellante heeft bij brief van 23 februari 2005 laten weten niet ter zitting te zullen verschijnen. In deze brief heeft zij tevens gereageerd op de inhoud van het verweerschrift.

Verweerster heeft de zaak nader mondeling toegelicht en vragen van de Commissie beantwoord.

De inhoud van de schriftelijke stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

II. Vaststaande feiten

Appellante is in dienst van verweerster in de functie van administratief medewerker met een werktijdfactor van 0.5263.

Ten gevolge van een ongeval op 9 juli 2001 is appellante arbeidsongeschikt geworden. Op 27 augustus 2001 is zij op arbeidstherapeutische basis weer aan het werk gegaan. Met ingang van 31 januari 2002 is zij weer volledig aan het werk gegaan.

Met ingang van 17 november 2002 is er sprake van algehele arbeidsongeschiktheid van appellante. Deze situatie duurt voort tot heden.

In overleg met de Arboarts neemt appellante een lange periode van volledige rust. Deze situatie en aanpak wordt ook erkend door het UWV in de beginsituatie. Doch na de periode van 8 maanden, voorbereiding van de WAO-aanvraag en na 1 jaar ziekte/arbeitsongeschiktheid geeft UWV aan, dat er slechts sprake is van een tijdelijke situatie en dat appellante weer arbeidsgeschikt is. Appellante bleef zich echter ziek melden en de arbo-arts ondersteunde deze ziekmelding.

Er wordt vervolgens begonnen met een reïntegratieproces op arbeidstherapeutische basis (op de afdeling PO&O), doch dit leidt niet tot het gewenste resultaat naar terugkeer in de eigen functie.

De situatie wordt opnieuw besproken met de Arboarts en dit leidt tot de keuze voor een arbeidsdeskundig onderzoek om de belastbaarheid van appellante op dat moment en in de toekomst te bepalen: welke taken kan zij gezien haar klachten uitvoeren en binnen welke functies en werkomgeving. Dit was tevens een onderzoek naar herplaatsbaarheid in het kader van het verdere reïntegratieproces, door binnen en buiten verweerster te kijken naar alternatieve mogelijkheden. De conclusie van dit onderzoek was dat de kans op een succesvolle reïntegratie het beste mogelijk zou zijn in een andere functie buiten verweerster in een werkomgeving, die beter aansluit bij de mogelijkheden van appellante en bij de ambities van appellante. Deze conclusie werd onderschreven door appellante.

Om uit te zoeken welke functies zouden kunnen leiden tot een succesvolle reïntegratie van appellante, wordt het reïntegratiebedrijf ingeschakeld. doet een onderzoek en komt met het advies om te reïntegreren in een heel andere richting, namelijk een functie waarin appellante beter gebruik maakt van haar mogelijkheden, capaciteiten en ambitie.

Het betreft een functie als arbeidsbemiddelaar. Na gesprekken met het reïntegratiebedrijf, de arbo-arts, de adviseur van appellante en het management van verweerster wordt gezamenlijk geconcludeerd dat hier de beste kansen liggen voor een werkzame toekomst voor appellante.

Verweerster betaalt de kosten van deze opleiding en stelt appellante in staat om deze opleiding en andere kortdurende cursussen te volgen, hetgeen op dit moment nog de situatie is. De opleiding zou begin april 2005 voltooid moeten zijn.

III. De gronden van het beroep

Appellante heeft haar beroepsgrond als volgt geformuleerd:

Mede gezien het feit dat er nog een bezwaarprocedure loopt bij het UWV, om erkenning te krijgen voor mijn whiplash-klachten tengevolge van het ongeluk op 9-07-2001. Deze klachten belemmeren me in sterke mate in het optimaal uitvoeren van mijn huidige werkzaamheden.

In haar brief van 23 februari 2005 licht appellante dit als volgt toe:

Privé zijn er inderdaad in die tijd heel wat dingen op mijn pad gekomen, de vader van mijn oudste kinderen had een zwaar hart infarct, een zus kreeg 2 x een TIA, een andere zus kreeg in diezelfde tijd te horen dat ze ongeneeslijk ziek was (inmiddels overleden) en de vader van mijn jongste kinderen

werd ongeneeslijk ziek en is inmiddels ook overleden. Kortom naast al mijn lichamelijke klachten kwam dit er ook nog bij.

Het arbeidsdeskundige rapport dat in die tijd door mevr. gemaakt werd rammelde van alle kanten. Er stonden feitelijke fouten in, maar daarnaast werd er voorbij gegaan aan het feit dat mijn klachten ontstaan zijn door mijn (fiets) ongeval en niet andersom. Met name de psychische klachten werden continue benadrukt. Na dit ongeval heb ik alles wat ik voor die tijd aan sport deed moeten laten vallen. Geen tennis, geen hardlopen, fietsen durfde ik niet meer. Ik heb het daar heel moeilijk mee gehad. Maar de feiten worden continue omgedraaid en inmiddels heb ik mijn leven, afgezien van mijn klachten weer aardig op de rit. Ik realiseer me terdege dat dit een rouwproces is. Ik heb n.a. v. het arbeids(deskundig) rapport een verslag gemaakt met mijn visie daarin maar vooral alles benoemd wat niet klopte, maar dit werd afgedaan als: "Zo is besproken!"

Zo ook de Probleemanalyse en de voortgang: Iedere keer hetzelfde verhaal. Altijd weer stonden de z.g.n. psychische klachten voorop en werd voorbijgegaan aan mijn ongeval en de reden waarom, ik die psychische klachten kreeg. (duizelingen, concentratiestoornissen, geheugenverlies) Weer miste ik in de besprekingen dat mijn klachten ontstaan zijn door mijn ongeval en niet zoals men graag zag door de psychische problematiek lees: alle privé problemen die er tegelijkertijd speelden. Dit is ook mijn grootste bezwaar.

Op 9 juni 2004 een bezwaarschrift ingediend bij het UWV tegen de uitspraak.

Van de hoorzitting afgezien, daar dit een te grote emotionele belasting voor me was.

Tot op heden, ook na ettelijke telefoontjes blijft het stil bij het UWV. De laatste keer werd mij verteld dat het dossier van mij nergens te vinden was, of ik één en ander op papier wilde zetten. Dit heb ik niet gedaan, wel bezwaar gemaakt tegen het feit dat men naar mijn idee laks omspringt met privacygevoelige gegevens van cliënten.

1 maal per 14 dagen Outplacementbureau

Ik volg de opleiding Arbeidsbemiddelaar bij de te Deze opleiding hoop ik eind maart met goed gevolg af te sluiten. Elke donderdagavond en 1 maal per 3 weken de hele zaterdag.

Verder loop ik 2 volle dagen stage bij en hoop elders een nieuwe baan te krijgen.

IV. De beoordeling door de commissie

In het ontslagschrijven wordt ondermeer verwezen naar artikel F2.6 lid 1 sub e. In dit artikel wordt als grond voor het ontslag genoemd:

Ontslag door de werkgever kan plaatsvinden op grond van ziekte of arbeidsongeschiktheid, indien deze 2 jaar onafgebroken heeft geduurd en herstel binnen 6 maanden na deze 2 jaar redelijkerwijs niet is te verwachten en er geen reële herplaatsingsmogelijkheden bij de werkgever zijn.

Voor beantwoording van de vraag of sprake is van 2 jaar arbeidsongeschiktheid wegens ziekte of gebrek en of herstel binnen 6 maanden redelijkerwijs niet te verwachten is, is een functie-ongeschiktheidsadvies van het UWV noodzakelijk. Verweester heeft dit advies aan het UWV gevraagd. Op 21 juli 2004 heeft het UWV het volgende advies gegeven:

Bij de WAO-beslissing d.d. 12 mei 2004 hebben wij u reeds medegedeeld dat uw werknemer niet verzuimt op grond van ziekte of gebrek. Derhalve is uw werknemer op de door u aangegeven ontslagdatum niet gedurende 2 jaar arbeidsongeschikt wegens ziekte of gebrek.

Ontslag op grond van artikel F2.6 lid 1 sub e is derhalve niet mogelijk, nu appellante vanaf 12 mei 2004 niet ziek of arbeidsongeschikt is in de zin van artikel 20 van het Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid onderwijs- en onderzoekspersoneel.

In het ontslagschrijven wordt voorts verwezen naar artikel F2.6 lid 1 sub b. In dit artikel wordt als grond voor het ontslag genoemd:

Ontslag door de werkgever kan plaatsvinden op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken.

Uit de hierboven vermelde vaststaande feiten blijkt dat appellante zich ziek heeft gemeld en dat de arbo-arts dit ondersteunde. Appellante heeft problemen met haar motoriek. Bij het verrichten van haar administratieve werkzaamheden ondervindt zij pijn in haar nek, schouder en arm. Bij haar arbeidstherapeutische werkzaamheden op een andere afdeling bleef dit voortduren. Appellante kan en wil dan ook niet meer werken in haar functie bij verweerder. Zij volgt een opleiding voor arbeidsbemiddelaar en solliciteert naar een andere functie buiten verweester.

Ook het uitgebreid arbeidsdeskundige onderzoek naar reïntegratiemogelijkheden houdt als conclusie in dat appellante niet meer herplaatsbaar is in (aangepast) eigen werk.

De Commissie is op grond van een en ander van oordeel dat appellante niet meer geschikt geacht kan worden voor de uitoefening van haar eigen functie. Verweerster heeft terecht appellante op die grond ontslag verleend. Hierbij speelt mede een rol dat verweerster in het kader van het reïntegratieproces al het mogelijke heeft gedaan wat van haar verwacht mocht worden. Met name moet hierbij gedacht worden aan de door verweerster aangevraagde en betaalde onderzoeken van de arbeidsdeskundige en van Voorts heeft verweerster de opleiding van appellante tot arbeidsbemiddelaar voor haar rekening genomen en mogelijk gemaakt dat appellante in dienst van verweerster deze opleiding kon volgen.

V. De beslissing

De Commissie voornoemd,

Rechtdoende:

Verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 2 maart 2005 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, drs C.P.J. Hoornick, C.B.M. Evers, mr. J.M.P. Drijkoningen en mr. H.P.H. van Griensven, leden, in tegenwoordigheid van G.H.Gerritsen, secretaris.